

Gørings brev til Churchill etter domfellelsen

15. oktober 1946 lurte, som en vil erindre, Hermann Göring sine lydler ved å ta gift. Det var bare noen få timer før de uridderlige seierherrer slepte ti av hans militære og sivile kolleger til galgen og lot dem drepe ved en gyselig, langtrukket hengningstortur. Noen dage før skrev Hermann Göring et brev til Winston Churchill. Det har tidligere vært omtalt i både engelske og amerikanske aviser, men naturligvis ikke norske. I dag, da selv de mest enfoldige kan se hvor Churchill og Roosevelt har ført Europa, kan det være på sin plass å gjøre også det norske folk kjent med brevet. Vi gjengir det her i oversettelse, men må dele det i to på grunn av lengden.

Nürnberg, 10. oktober 1946.

Herr Churchill!

De kommer nå til å ha den tilfredsstillende å overleve meg og mine ulykkeskamerater. Jeg vil ikke unnlate å gratulere Dem med denne personlige triumf og med den hensynsfullhet hvormed De har vunnet den. Både De og Storbritannia har dog fått betale en viss pris for denne seir. Hvis jeg anså Dem enfoldig nok til å tillegge denne triumf større betydning enn den av et skuespill, som De og Deres venner skylder de nasjoner, som De har lykkedes å drive inn i krigen mot Det stortyske rike, samt Deres jødiske og bolsjevikiske forbundsfeller, da ville den

Profetiske ord fra gravens rand.

forklaring som jeg tilstiller Dem i en av mitt livs siste timer, i etterverdenens øyne fortone seg som unødig møyen kastet bort på en uverdige person.

Min stolthet som tysker og som en av den tyske nasjons fremste ledere i denne verdenshistoriske kamp forbyr meg å kaste bort noe ord på hele den nedsettende tarvelighet i den fremgangsmåte som nyttes av seierherrene, så langt det berører min egen person. Men da den for alle åpenbare og tydelig tilkjennegitte hensikt med hele denne rettsprosedyre er å bringe selve det tyske folk i en tilstand av den mest forferdelige rettsløshet, samt ved å rydde av veien den nasjonalsosialistiske stats samtlige ledende menn å berøve dette folk enhver mulighet for senere å forsvare seg for historiens domstol, så vil jeg dog her anføre noen bemerkninger til dette verdenshistoriske tema, slik at de kan vedlegges den dom som De og Deres forbundsfeller jo allerede hadde fastsatt på forhånd.

Jeg adresserer disse bemerkninger til Dem, fordi De, skjønt De er en av dem som vet mest om den virkelige bakgrunn for denne krig og om de muligheter som forelå både til helt å unngå den og til å avslutte den på et stadium da det enn fantes mu-

(Forts. s. 4).

Gørings brev —

(Forts. fra s. 1).

ligheter for Europas fremtid, likevel vegret Dem ved å møte som vitne under edlig forpliktelse innenfor Deres egen domstol. Derfor vil jeg ikke unnlate nå mens det ennå er tid å stevne Dem for historien om stol. Jeg sender Dem nå min forklaring fordi jeg vet at denne domstol, historiens domstol, en gang kommer til å betegne Dem som den europeiske statsmann hvis ærgjerrighet, intelligens og dåds kraft kastet de europeiske nasjoners skjebne under de fremmede verdensmaktens hjul.

Jeg slår fast innenfor historien at De er den mann som visse hadde kraft nok til å bringe Adolf Hitler og hans politiske verk til fall, men som ikke vil bli forundt selv i den falne leders sted å løfte et skjold som beskyttelse mot den asiatiske invasjon i Europa.

De har vært Deres ærgjerrighet å opprettholde den tilstand hvori Versaillestraktaten hensatte Tyskland. Det kommer til å bli Deres ulykke at dette lykkedes Dem. De har personifisert Deres gamle engelske herrefolks hårde og stedige kraft, men De har også personifisert dets senile

LØRDAG 14. JULI 1958

metstand mot det siste store forsøk på en germansk kraftsamlings som tok sikte på å la Europas skjebne avgjøres på Asias stepper og dermed trygge Europas fremtid. De kommer dermed, siden mitt ansvar for lengst er blitt objektivt bedømt i belysning av den kommende utvikling av begivenhetene, til selv å få bære ansvaret for at den nå tilendrede blodige krig ikke blir den siste som må utkjempes på Kontinentets mark for å bevare Europas livsmuligheter.

De kommer altså til å få svare for at gårdsdagens blodbad i morgen kommer til å etterfølges av et enda større, og at Europa kommer til å bli tvunget til å kjempe for sitt liv ikke ved Volga, men ved Pyrenæene. Det er mitt levende ønske at De iallfall får oppleve den dag da verden og fremfor alt det vesterlandske folk får den bitre forståelse at det var Dem og Deres venn Roosevelt, som solgte Europas fremtid til bolsjevismen for en billig triumf over det nasjonalsosialistiske Tyskland. Den dag skal komme hurtigere enn De ønsker og trass i den høye alder De har nådd, kommer De sannsynligvis da fremdeles til å være istand til å fatte hva det betyr når denne blodrøde dag også gryr

noen som kan hindre Dem i å tale eller fortie akkurat som De ønsker. Men De kommer likevel til å stå maktesløs overfor de korrigeringer som den utvikling av begivenhetene De selv har satt i gang kommer til å foreta. Det blir da Deres sak å gi nasjonene svar på de spørsmål som De ikke besvarte innenfor Deres egen skinnomstol, og som De nå vegrer Dem for å gi — ikke oss, som ikke ønsker å ha noe å takke Deres edelmødighet for — men den historiske sannhet.

De mener sikkert å ha handlet meget behendig når De har utlevert denne historiske sannhet som et tema til behandling etter kvasijuridiske paragrafmetoder, med all den spissfindighet som kan utvikles av noen ærgjerrige streberskikkelser fra jur-

Forts. s. 7.

Vi må be

de av våre abonnenter som står til rest med kontingent for 1. eller 2. halvår om å betale den inn straks. Vårt blad er avhengig av de løpende kontingentinnbetalinger for å kunne holde driften gående, så vi ber våre lesere ikke å utsette å gjøre sin plikt.

Vi benytter anledningen til å takke de mange som ved siden av kontingenten etter evne gir en støtte til bladets drift. Jo flere det er som hjelper oss på denne måte, jo bedre kan vi naturligvis gjøre avisen.

Gørings brev -

(Forts. fra s. 4).

istlaug. Både som engelskmann og som statsmann vet De dog altfor vel at folkenes livsproblemer hittil aldri noen sinne hverken har kunnet klarlegges eller løses på det vis og heller ikke kommer til å bli det i fremtiden.

Jeg har en alt for vel begrunnet mening om Deres intellektuelle kraft og sluhet til å kunne innbille meg at De selv tror det aller minste på de vulgære fraser, hvormed De har forsøkt å motivere krigen mot oss, og nå forsøker å gi Deres triumf preget av et stort sirkusskuespill for massene. Som en av de fremste militære, politiske og økonomiske ledere i det Stortyske rike forsikrer jeg hermed ennå en gang så ettertrykkelig jeg kan, at den eneste grunn til at denne krig ikke kunne unngås var den at Storbritannias politikk, under påvirkning fra Dem selv og Deres meningsfeller, på alle områder var urokelig innstilt på å sperre veien for det tyske folks naturlige utvikling i overensstemmelse med dets livsinteresser, og at De, fylt av senil maktbegjær og av forestillingen om en gitt oppbrytning av den britiske leders stilling, heller tok den annen verdenskrig enn å akseptere en stadig streben fra vår side etter et ærlig oppgjør på en grunnvoll som skulle kunne godtas av begge de mest fremstående nasjoner i Europa og som ga fullt spillerom for begges naturlige oppgaver og interesser.

(Forts. i neste nr.).